

Prehľad poznatkov o ordinálnych číslach. V zdrojáku sú uvedené presné čísla viet a definícií, ktoré sú citované.

Šalát, Smítal: Teória množín

$A \subset B$ sa tu označuje ostrá inklúzia, čiže $A \neq B$.

9.1. Základné vlastnosti dobre usporiadaných množín

Definícia. Usporiadaná množina sa nazýva **dobre usporiadaná**, ak každá jej neprázdna podmnožina má prvý prvok.

Definícia. Nech $(A, <_A)$, $(B, <_B)$ sú čiastočne usporiadané množiny. Zobrazenie $f: A \rightarrow B$ sa nazýva **podobné (izotónne) zobrazenie**, ak je prosté a pre každé $x, y \in A$ platí:

$$x <_A y \Rightarrow f(x) <_B f(y)$$

Čiastočne usporiadaná množina A je **podobná** čiastočne usporiadanej množine B ($A \cong B$), ak existuje podobné zobrazenie z množiny A na množinu B .

Definícia. Množina $I \subset A$ je **úsek** usporiadanej množiny $(A, <)$, ak existuje také $a \in A$, že $I = \{x \in A; x < a\}$; označujeme $I = A_a$.

Množina $I \subseteq A$ je **primitívny interval** usporiadanej množiny A , ak I obsahuje s každým x aj všetky prvky $y \in A$ menšie ako x .

Veta. Nech J je primitívny interval dobre usporiadanej množiny $(A, <)$. Potom alebo $J = A$, alebo J je úsekom množiny A , t.j. pre vhodné $a \in A$ sa $J = A_a$.

Veta. Každá podmnožina dobre usporiadanej množiny je dobre usporiadaná.

Veta. Nech $(A, <)$ je dobre usporiadaná množina a nech f je podobné zobrazenie množiny A do A . Potom pre žiadne $a \in A$ neplatí $f(a) < a$.

Veta. Nech $(A, <)$ a $(A^*, <^*)$ sú dobre usporiadané množiny. Potom existuje najviac jedno podobné zobrazenie množiny A na A^* .

Základná veta o dobre usporiadaných množinách. Nech $(A, <_A)$, $(B, <_B)$ sú dobre usporiadané množiny. Potom alebo A a B sú podobné množiny, alebo jedna z nich je podobná úseku druhej.

9.2. Ordinálne čísla

Axióma ordinálnych čísel. Ku každej dobre usporiadanej množine A existuje množina $Ord(A)$ dobre usporiadaná reláciou inklúzie \subset s týmito vlastnosťami:

- (1) $A \cong Ord(A)$
- (2) Ak $(A, <)$, $(A^*, <^*)$ sú dobre usporiadané množiny, tak $A \cong A^*$ platí práve vtedy, keď $Ord(A) \cong Ord(A^*)$.

Definícia. Množina $Ord(A)$, kde A je dobre usporiadaná množina, sa nazýva ordinálne číslo množiny A .

Definícia. Ordinálne číslo α je menšie ako ordinálne číslo β , ak α je podobné nejakému úseku množiny β . Namiesto $\alpha \cong \beta$, potom píšeme $\alpha < \beta$.

Lema. Každá množina M ordinálnych čísel je usporiadaná reláciou $<$.

Veta. Ak α je ľubovoľné ordinálne číslo, tak množina $W(\alpha)$ ordinálnych čísel všetkých úsekov množiny α je dobre usporiadaná a $W(\alpha) \cong \alpha$, t.j. $Ord(W(\alpha)) = \alpha$.

Veta. Každá množina M ordinálnych čísel je dobre usporiadaná.

Veta. Neexistuje množina ordinálnych čísel, ktorá by obsahovala všetky ordinálne čísla.

9.3. Konštrukcia ordinálnych čísel - ordinálne čísla sa nemusia zavádzať axiomatically

Veta. Nech $(A, <)$ je usporiadaná množina. Potom množina B všetkých úsekov množiny A usporiadaná reláciou inklúzie \subset je podobná množine A .

Definícia. Usporiadaná množina A sa nazýva ordinálne číslo, ak $a = A_a$ pre každé $a \in A$.

Veta. Nech A je ordinálne číslo a nech $a \in A$. Potom A_a je ordinálne číslo.

Veta. Nech A, B sú ordinálne čísla a nech $B \subset A$. Potom pre vhodné $a \in A$ sa $B = A_a$.

Veta. Prienik dvoch ordinálnych čísel je ordinálne číslo.

Veta. Nech A, B sú ordinálne čísla, $A \neq B$. Potom jedno nich je úsekom druhého.

Veta. Ak A a B sú podobné ordinálne čísla, tak $A = B$.

Veta. Nech $(A, <)$ je dobre usporiadaná množina, ktorej každý úsek A_a je podobný nejakému ordinálnemu číslu. Potom aj množina A je podobná ordinálnemu číslu.

Veta. Každá dobre usporiadaná množina je podobná práve jednému ordinálnemu číslu.

Veta. Pre ľubovoľné dve ordinálne čísla α, β sú nasledujúce výroky ekvivalentné:

- (1) $\alpha < \beta$
- (2) $\alpha \subset \beta$
- (3) $\alpha \in \beta$

9.4. Aritmetika ordinálnych čísel

Lema. Nech $(A, <_A)$, $(B, <_B)$ sú disjunktné dobre usporiadané množiny. Potom množina $C = A \cup B$ je dobre usporiadaná reláciou $<_C = (<_A) \cup (<_B) \cup A \times B$.

Definícia. Nech $(A, <_A)$, $(B, <_B)$ sú disjunktné dobre usporiadané množiny. Nech $C = A \cup B$ je množina usporiadaná relciou z predchádzajúcej definície. Potom ordinálne číslo $\gamma = Ord(C)$ sa nazýva súčet ordinálnych čísel $\alpha = Ord(A)$ a $\beta = Ord(B)$. Píšeme $\gamma = \alpha + \beta$.

Veta. Ak α, β sú ordinálne čísla, $\beta \neq 0$, tak $\alpha < \alpha + \beta$.

$$\omega + 1 \neq \omega = 1 + \omega$$

Definícia. Nech $(A, <_A)$ a $(B, <_B)$ sú usporiadané množiny. Potom usporiadanie $<_C$ karteziánskeho súčinu $C = A \times B$ dané vzťahom

$$[x_1, y_1] <_c [x_2, y_2] \Leftrightarrow (y_1 <_B y_2) \vee (y_1 = y_2 \wedge x_1 <_A x_2)$$

sa nazýva **lexikografické usporiadanie** množiny $A \times B$.

Lema. Ak $(A, <_A)$ a $(B, <_B)$ sú usporiadané množiny, tak lexikografické usporiadanie súčinu $A \times B$ je tiež dobré usporiadanie.

Definícia. Nech A, B sú dobre usporiadané množiny. Nech C je karteziánsky súčin $A \times B$ s lexikografickým usporiadaním. Potom $\gamma = \text{Ord}(C)$ sa nazýva **súčin ordinálnych čísel** $\alpha = \text{Ord}(A)$ a $\beta = \text{Ord}(B)$. Píšeme $\gamma = \alpha.\beta$ alebo len $\gamma = \alpha\beta$.

$$\omega.2 = \omega + \omega \neq 2\omega = \omega$$

Definícia. Nech α je ordinálne číslo, A množina. Potom každé zobrazenie $f: W(\alpha) \rightarrow A$ sa nazýva **transfinitná postupnosť** typu α prvkov množiny A .

Definícia. Súčet ordinálnych čísel možno zovšeobecniť aj pre nekonečne veľa sčítancov. Nech α je ordinálne číslo a nech $(\beta_\xi)_{\xi < \alpha}$ je transfinitná postupnosť ordinálnych čísel. Potom definujeme $\sum_{\xi < \alpha} \beta_\xi$ ako ordinálne číslo množiny $\bigcup_{\xi < \alpha} \beta_\xi \times \{\xi\}$ usporiadanej tak, že prvky každej z množín $\beta_\xi \times \{\xi\}$ sú usporiadané medzi sebou podobne ako v množine β_ξ a prvky množiny $\beta_\xi \times \{\xi\}$ ležia naľavo od prvkov množiny $\beta_\eta \times \{\eta\}$, ak $\xi < \eta$.

9.5. Transfinitná indukcia

Princíp transfinitnej indukcie. Nech $(A, <)$ je dobre usporiadaná množina a nech $\Gamma(X)$ je výroková funkcia definovaná na množine A . Nech sú splnené tieto podmienky:

- (1) Ak y_0 je prvý prvok množiny A , tak $\Gamma(y_0)$.
- (2) Nech $y \in A$. Ak $\Gamma(x)$ platí pre všetky $x \in A$, ktoré sú menšie ako y , tak platí aj $\Gamma(y)$.

Za týchto predpokladov $\Gamma(x)$ platí pre každé $x \in A$.

9.6. Definícia transfinitnou indukciou

Princíp definície transfinitnou indukciou. Nech $\Phi(x, y)$ je "funkcia", ktorá každému ordinálnemu číslu x a každej množine y priradí práve jednu množinu $\Phi(x, y)$. Potom ku každému ordinálnemu číslu λ existuje práve jedna funkcia f definovaná na množine $W(\lambda)$ všetkých ordinálnych čísel menších ako λ a s hodnotami v nejakej množine A , ktorá spĺňa podmienku

$$f(\alpha) = \Phi(\alpha, f|W(\alpha)) \text{ pre každé } \alpha \in W(\lambda)$$

Balcar, Štěpánek: Teorie množin
Ordinální čísla (II.1)

Definícia. Transzitivné triedy a množiny. Hovoríme, že trieda X je **transzitivná**, ak každý prvok $x \in X$ je podmnožinou X , to znamená, ak platí $x \in X \rightarrow x \subseteq X$.

Lema.

- (1) Ak sú X a Y tranzitívne triedy, potom $X \cap Y$ a $X \cup Y$ sú tranzitívne.
- (2) Ak je každý prvok triedy X tranzitívna množina, tak $\bigcap X$ a $\bigcup X$ sú tranzitívne.
- (3) Ak je X tranzitívna trieda, tak relácia \in je tranzitívna na X práve vtedy, keď každé $x \in X$ je tranzitívna množina.

Definícia. Ordinálne čísla. Hovoríme, že množina x je **ordinálne číslo**, alebo krátko **ordinál**, ak x je tranzitívna a relácia \in je dobré (ostré) usporiadanie množiny x .

Triedu všetkých ordinálnych čísel označíme On , teda

$$On = \{x : x \text{ je ordinálne číslo}\}.$$

Lema. On je tranzitívna trieda.

Lema. Ak x, y sú ordinály, tak platí

- (1) $x \notin x$,
- (2) $x \cap y$ je ordinál,
- (3) $x \in y \leftrightarrow x \subset y$.

Veta. Relácia \in je dobré usporiadanie triedy On .

Dôsledok. Trieda On nie je množinou.

Dôsledok. Ak je X tranzitívna vlastná trieda dobre usporiadaná reláciou \in , tak $X = On$.

Lema.

- (1) Množina $x \subseteq On$ je ordinálnym číslom práve vtedy, keď x je ordinálna množina.
- (2) Ak je A neprázdna trieda ordinálnych čísel, potom $\bigcap A$ je najmenší prvok triedy A vzhľadom na usporiadanie $<$.
- (3) Ak je a množina ordinálnych čísel, tak $\bigcup a$ je tiež ordinálne číslo a je to suprénum množiny a vzhľadom na usporiadanie $<$.

Dôsledok. Ordinál ω je suprénum množiny všetkých prirodzených čísel v triede On . To znamená, že ω je najmenšie nekonečné kardinálne číslo. Konečné ordinály sú práve prirodzené čísla.

Lema. Ak je α ordinálne číslo, tak $\alpha \cup \{\alpha\}$ je najmenšie ordinálne číslo väčšie než α . Hovoríme, že $\alpha \cup \{\alpha\}$ je nasledovníkom α a α je predchodcom $\alpha \cup \{\alpha\}$ v usporiadaní $<$.

Definícia. Izolované a limitné ordinálne čísla.

- (1) Hovoríme, že ordinálne číslo α je **izolované**, ak $\alpha = 0$, alebo α má predchodcu.
- (2) Hovoríme, že ordinálne číslo α je **limitné**, ak je nenulové a nemá predchodcu.

Veta. Ak je R dobré usporiadanie množiny A , tak existuje práve jedno ordinálne číslo α a jednoznačne určený izomorfizmus α a A vzhľadom k $<$ a R .

Dôsledok. Dva rôzne ordinály nie sú izomorfné.

Definícia. Lexikografické a maximo-lexikografické usporiadanie.

Na triede On^2 definujeme **lexikografické usporiadanie** $<_{Le}$ tak, že pre ľubovoľné ordinály $\alpha_1, \alpha_2, \beta_1, \beta_2$ položíme

$$\langle \alpha_1, \beta_1 \rangle <_{Le} \langle \alpha_2, \beta_2 \rangle \leftrightarrow \alpha_1 < \alpha_2 \vee (\alpha_1 = \alpha_2 \ \& \ \beta_1 < \beta_2).$$

(1) Maximo-lexikografické usporiadanie $<_{MLE}$ na On^2

$$\begin{aligned} \langle \alpha_1, \beta_1 \rangle <_{MLE} \langle \alpha_2, \beta_2 \rangle &\leftrightarrow \text{Max}\{\alpha_1, \beta_1\} < \text{Max}\{\alpha_2, \beta_2\} \vee \\ &\vee (\text{Max}\{\alpha_1, \beta_1\} = \text{Max}\{\alpha_2, \beta_2\} \ \& \ \langle \alpha_1, \beta_1 \rangle <_{Le} \langle \alpha_2, \beta_2 \rangle). \end{aligned}$$

Veta.

- (1) Lexikografické usporiadanie je dobré ostré usporiadanie na On^2 .
- (2) Maximo-lexikografické usporiadanie je dobré ostré usporiadanie na On^2 . Navyše každá dvojica $\langle \alpha, \beta \rangle$ má len množinu predchodcov. Maximo-lexikografické usporiadanie je teda úzka relácia.

Definícia. Nech $[On]^{<\omega}$ označuje triedu všetkých konečných podmnožín On , teda

$$[On]^{<\omega} = \{x : x \subseteq On \ \& \ \text{Fin}(x)\}.$$

Pre ľubovoľné dve množiny ordinálov x, y definujeme

$$x \triangleleft y \leftrightarrow (x \neq y \ \& \ \max((x - y) \cup (y - x)) \in y),$$

inými slovami x predchádza y , ak symetrický rozdiel množín x, y je neprázdny a jeho najväčší prvok patrí do množiny y .

Veta. Relácia \triangleleft je úzke dobré usporiadanie na $[On]^{<\omega}$.

Veta - princíp transfinitnej indukcie. Nech A je trieda ordinálnych čísel taká, že pre každý ordinál α platí

$$\alpha \subseteq A \rightarrow \alpha \in A,$$

potom $A = On$.

Veta. Nech A je trieda ordinálnych čísel taká, že

- (1) $0 \in A$
a pre každý ordinál α platí
- (2) $\alpha \in A \rightarrow \alpha \cup \{\alpha\} \in A$
- (3) $\alpha \subseteq A \rightarrow \alpha \in A$, ak α je limitný.

Potom $A = On$.

Ordinální aritmetika

Definícia. Hovoríme, že zobrazenie F je **ordinálna funkcia**, ak jeho definičným oborom je nejaký ordinál alebo On a $\text{Rng } F \subseteq On$.

Hovoríme, že ordinálna funkcia je **rastúca (neklesajúca)**, ak pre ľubovoľné $\beta \in \text{Dom}(F)$ a $\alpha < \beta$ platí $F(\alpha) < F(\beta)$ ($F(\alpha) \leq F(\beta)$).

Veta.

- (1) Ak je F rastúca ordinálna funkcia, potom $\alpha \leq F(\alpha)$ pre každé $\alpha \in \text{Dom}(F)$.
- (2) Ak je A dobre usporiadaná množina a $B \subseteq A$, pre ordinálne typy α, β množín A, B platí $\alpha \leq \beta$.

Definícia. Hovoríme, že ordinálna funkcia F je **normálna**, ak je rastúca a spojitá. To znamená, že pre každý limitný ordinál $\lambda \in \text{Dom}(F)$ platí

$$F(\lambda) = \sup\{F(\alpha) : \alpha < \lambda\}.$$

Lema. Ak je F normálna funkcia, tak pre každý ordinál β taký, že $F(0) \leq \beta < \sup \text{Rng}(F)$, existuje najväčší ordinál α , pre ktorý platí $F(\alpha) \leq \beta$.

Lema. Ak sú F, G normálne funkcie na On , tak aj $F \circ G$ je normálna.

Definícia. Hovoríme, že ordinál ξ je **pevným bodom** ordinálnej funkcie F , ak $F(\xi) = \xi$.

Veta o pevných bodoch normálnej funkcie. Nech F je normálna funkcia definovaná na On .

- (1) Ku každému ordinálu α existuje $\beta \geq \alpha$, ktoré je pevným bodom funkcie F . Trieda všetkých pevných bodov funkcie F je teda neohraničená.
Navyše, ak definujeme postupnosť ordinálov $\langle \alpha_n : n < \omega \rangle$ tak, že $\alpha_0 = \alpha$ a pre každé prirodzené n je $\alpha_{n+1} = F(\alpha_n)$, potom supréмум tejto postupnosti je najmenší zo všetkých pevných bodov $\xi \geq \alpha$ funkcie F .
- (2) Trieda všetkých pevných bodov funkcie F je uzavretá. To znamená, že supréмум každej množiny pevných bodov je tiež pevným bodom funkcie F .

Dôsledok. Ak je F normálna funkcia na On , tak podľa 2.11 existuje izomorfné zobrazenie J triedy On na triedu pevných bodov funkcie F . Navyše J je normálna funkcia, pretože $K(F)$ je uzavretá trieda.

Definícia. Nech α, β sú ordinálne čísla.

- (1) Ordinálne číslo, ktoré je typom množiny $(\{0\} \times \alpha) \cup (\{1\} \times \beta)$ pri lexikografickom usporiadaní, označujeme $\alpha + \beta$ a nazývame **súčet ordinálnych čísel** α a β .
- (2) Ordinálne číslo, ktoré je typom množiny $\beta \times \alpha$ pri lexikografickom usporiadaní, označujeme $\alpha \cdot \beta$ a nazývame **súčin ordinálnych čísel** α a β .

Tvrdenie.

$$\alpha + 0 = \alpha = 0 + \alpha$$

$$\alpha + (\beta + \gamma) = (\alpha + \beta) + \gamma$$

$$\alpha \cdot 0 = 0 = 0 \cdot \alpha$$

$$\alpha \cdot 1 = \alpha = 1 \cdot \alpha$$

$$\begin{aligned}\alpha \cdot 2 &= \alpha + \alpha \\ \alpha \cdot (\beta \cdot \gamma) &= (\alpha \cdot \beta) \cdot \gamma \\ 1 + \omega &= \omega \neq \omega + 1 \\ 2 \cdot \omega &= \omega \neq \omega \cdot 2\end{aligned}$$

Lema - monotónnosť sčítania. Pre ľubovoľné ordinály α, β, γ platí

$$\begin{aligned}(1) \quad & \alpha < \beta \rightarrow \gamma + \alpha < \gamma + \beta \\ (2) \quad & \alpha \leq \beta \rightarrow \alpha + \gamma \leq \beta + \gamma\end{aligned}$$

Lema - monotónnosť súčinu. Pre ľubovoľné ordinály α, β, γ platí

$$\begin{aligned}(1) \quad & \alpha < \beta \rightarrow \gamma \cdot \alpha < \gamma \cdot \beta \\ (2) \quad & \alpha \leq \beta \rightarrow \alpha \cdot \gamma \leq \beta \cdot \gamma\end{aligned}$$

Distributívnosť.

$$\begin{aligned}\alpha(\beta + \gamma) &= \alpha\beta + \alpha\gamma \\ (1 + 1) \cdot \omega &\neq \omega + \omega\end{aligned}$$

Lema. Ak $\alpha \leq \beta$, tak existuje práve jeden ordinál ρ taký, že $\alpha + \rho = \beta$.

Lema. Pre ľubovoľný ordinál α v množine všetkých riešení $\langle \xi, \eta \rangle$ rovnice

$$\xi + \eta = \alpha$$

nájdeme len konečne veľa rôznych hodnôt η .

Lema. Ak $\beta > 0$, pre každý ordinál α existujú jednoznačne určené ordinály $\delta \leq \alpha$ a $\rho < \beta$ také, že

$$\alpha = \beta \cdot \delta + \rho.$$

Veta.

- (1) Pre každý ordinál α je ordinálna funkcia $F(\xi) = \alpha + \xi$ normálna.
- (2) Pre každé $\alpha > 0$ je ordinálna funkcia $F(\xi) = \alpha \cdot \xi$ normálna.

Definícia. Pre ľubovoľné α definujeme mocninu α^β rekúziou podľa β

- (1) $\alpha^0 = 1$,
- (2) $\alpha^{(\beta+1)} = \alpha^\beta \cdot \alpha$
- (3) $\alpha^\beta = \sup\{\alpha^\gamma : 0 < \gamma < \beta\}$, ak β je limitný ordinál.

Tvrdenie.

- (1) $0^0 = 1$ a $0^\beta = 0$, ak $\beta > 0$,
- (2) $1^\beta = 1$,
- (3) $\alpha^1 = \alpha$, $\alpha^2 = \alpha \cdot \alpha$, $\alpha^3 = (\alpha \cdot \alpha) \cdot \alpha$.

Lema. Pre ľubovoľné α, β, γ platí:

- (1) $\alpha \leq \beta \rightarrow \alpha^\gamma \leq \beta^\gamma$
- (2) $(1 < \alpha \ \& \ \beta < \gamma) \rightarrow \alpha^\beta < \alpha^\gamma$
- (3) pre každé $\alpha > 1$ je α^ξ normálna funkcia premennej ξ .

Lema. Pre ľubovoľné α, β, γ platí:

- (1)

$$\alpha^{(\beta+\gamma)} = \alpha^\beta \cdot \alpha^\gamma,$$
- (2)

$$(\alpha^\beta)^\gamma = \alpha^{\beta \cdot \gamma}.$$

Veta. Ak sú m, n prirodzené čísla, tak $m+n, m \cdot n$ a m^n sú tiež prirodzené čísla. Navyše $m+n = n+m, m \cdot n = n \cdot m$. Súčet a súčin prirodzených čísel sú komutatívne operácie, a pretože súčin ordinálnych čísel je distributívny zľava, súčin prirodzených čísel je distributívny.

Lema. Ak sú k, m_0, m_1, \dots, m_k prirodzené čísla a $\gamma_0, \gamma_1, \dots, \gamma_k$ menšie než δ , tak

$$\omega^\delta > \omega^{\gamma_0} \cdot m_0 + \omega^{\gamma_1} \cdot m_1 + \dots + \omega^{\gamma_k} \cdot m_k.$$

Veta o rozvoji ordinálnych čísel v mocninách ω . Ku každému ordinálu $\alpha > 0$ možno jednoznačne priradiť prirodzené čísla k, m_0, m_1, \dots, m_k rôzne od nuly a ordinály $\gamma_0 > \gamma_1 > \dots > \gamma_k$ tak, že

$$\alpha = \omega^{\gamma_0} \cdot m_0 + \omega^{\gamma_1} \cdot m_1 + \dots + \omega^{\gamma_k} \cdot m_k.$$

Výraz na pravej strane sa nazýva Cantorovým normálnym tvarom ordinálu α .

Ak je

$$\beta = \omega^{\delta_0} \cdot n_0 + \omega^{\delta_1} \cdot n_1 + \dots + \omega^{\delta_k} \cdot n_k$$

vyjadrenie ordinálu β v Cantorovom normálnom tvare, potom $\alpha < \beta$ nastane práve vtedy, keď nastane niektorý z dvoch nasledujúcich prípadov:

- (1) $k < l$ a pre každé $i \leq k$ je $\langle \gamma_i, m_i \rangle = \langle \delta_i, n + i \rangle$,
- (2) existuje $i \leq \min(k, l)$ také, že $\langle \gamma_i, m_i \rangle \neq \langle \delta_i, n + i \rangle$, a pre najmenší taký index i je buď $\gamma_i < \delta_i$ alebo $\gamma_i = \delta_i$ a $m_i < n_i$.

Dôsledok. Ak je $\alpha > 0$, potom platí:

- (1) existuje práve jedno prirodzené číslo $l > 0$ a jednoznačne určené ordinály $\gamma_0 \geq \gamma_1 \geq \dots \geq \gamma_l$ tak, že

$$\alpha = \omega^{\gamma_0} + \omega^{\gamma_1} + \dots + \omega^{\gamma_l},$$

- (2) existujú jednoznačne určené ordinály β, γ také, že

$$\alpha = \omega^\gamma (\beta + 1).$$

Definícia. Hovoríme, že ordinál ξ je ε -číslo, ak je pevným bodom funkcie ω^ξ , to znamená, že ξ je ε -číslo, ak $\xi = \omega^\xi$.

Časť o Goodsteinových postupnostiach som vynechal.

Kardinální čísla (II.4)

Definícia. Kardinálne čísla. Hovoríme, že \varkappa je **kardinálne číslo**, ak \varkappa je ordinál, ktorý sa nedá prosto zobrazit' na žiadne menšie ordinálne číslo. Triedu **všetkých kardinálnych čísel** označíme C_n , teda $C_n = \{\varkappa \in On : (\forall \xi < \varkappa)(\xi \neq \varkappa)\}$.

Hovoríme, že kardinálne číslo \varkappa je **mohutnosť množiny** x a píšeme $|x| = \varkappa$, ak existuje prosté zobrazenie množiny x na \varkappa .

Lema. Ak X je množina kardinálnych čísel, tak $\sup X$ je tiež kardinálne číslo. To znamená, že C_n je uzavretá na suprémá.

Veta.

- (1) Ku každému kardinálu existuje väčší kardinál.
- (2) C_n je vlastná trieda.

Definícia. Nasledovník kardinálu, limitný kardinál.

- (1) Ak $\varkappa \in C_n$, tak najmenšie zo všetkých kardinálnych čísel $\lambda > \varkappa$ nazveme nasledovníkom kardinálu \varkappa a označíme \varkappa^+ . Hovoríme, že kardinál \varkappa je predchodcom kardinálu λ , ak $\lambda = \varkappa^+$.
- (2) Hovoríme, že kardinál λ je limitný, ak nemá predchodcu.

Označenie. Jednoznačne určenú normálnu funkciu, ktorá zobrazuje On na triedu všetkých nekonečných kardinálnych čísel označíme \aleph a jej hodnoty $\aleph(\alpha)$ zanjčíme krátko \aleph_α .

Je zrejmé, že \aleph_0 je limitný kardinál a pre $\alpha > 0$ je \aleph_α izolovaný (limitný) kardinál práve vtedy, keď α je izolované (limitné) ordinálne číslo.

Veta. Pre každé $\alpha \in On$ a limitný ordinál ξ platí

- (1) $\alpha \leq \aleph_\alpha$,
- (2) ω_α je limitný ordinál,
- (3) $\aleph_\xi = \sup\{\aleph_\alpha : \alpha < \xi\}$,
- (4) $|\aleph_\alpha \times \aleph_\alpha| = \aleph_\alpha$
- (5) $|\aleph_\alpha|^{<\omega} = \aleph_\alpha$.

Definícia. Súčet a súčin kardinálnych čísel. Ak sú \varkappa, λ kardinálne čísla, ich súčet a súčin definujeme vzťahmi

$$\varkappa + \lambda = |(\{0\} \times \varkappa) \cup (\{1\} \times \lambda)|,$$

$$\varkappa \cdot \lambda = |\lambda \times \varkappa|.$$

Veta.

- (1) Pre každé $\alpha, \beta \in On$ platí

$$\aleph_\alpha + \aleph_\beta = \aleph_\alpha \cdot \aleph_\beta = \max\{\aleph_\alpha, \aleph_\beta\}.$$

- (2) Ak sú \varkappa, λ kardinálne čísla a aspoň jedno z nich je nekonečné, potom

$$\varkappa + \lambda = \max\{\varkappa, \lambda\},$$

$$\varkappa \cdot \lambda = \max\{\varkappa, \lambda\} \text{ ak je } \varkappa, \lambda > 0.$$

Definícia. Kofinálna množina. Nech X je množina usporiadaná reláciou \leq . Hovoríme, že $Y \subseteq X$ je **kofinálna** s X alebo že Y je **kofinálna podmnožina** X vzhľadom k usporiadaniu \leq , ak k ľubovoľnému $x \in X$ existuje $y \in Y$, $x \leq y$.

Definícia. Kofinál. Nech α je limitný ordinál. Najmenší ordinál β , ktorý je typom usporiadania nejakej kofinálnej podmnožiny ordinálu α sa nazýva **kofinálom** α a označíme ho $cf(\alpha)$.

Pre každé limitné α platí $\omega \leq cf(\alpha) \leq \alpha$ a $cf(\alpha)$ je limitný ordinál.

$$cf(\omega) = \omega,$$

$$cf(\aleph_\omega) = \omega,$$

$$cf(\omega + \omega) = cf(\omega \cdot \omega) = cf(\omega^\omega) = \omega$$

Ak α je spočítateľný limitný ordinál, tak $cf(\alpha) = \omega$.

Aj α je limitný ordinál, tak $cf(\aleph_\alpha) = cf(\alpha)$.

Lema. *Pre každý limitný ordinál α platí:*

- (1) $cf(cf(\alpha)) = cf(\alpha)$,
- (2) $cf(\alpha)$ je nekonečné kardinálne číslo.

Definícia. Regulárne a singulárne kardinály. Nech \aleph je nekonečné kardinálne číslo. Hovoríme, že \aleph je **regulárny kardinál**, ak $cf(\aleph) = \aleph$. Hovoríme, že \aleph je **singulárny kardinál**, ak $cf(\aleph) < \aleph$.

\aleph_0 je regulárny kardinál, \aleph_α je singulárny kardinál. Kofinál limitného ordinálu je vždy regulárne kardinálne číslo.

Veta. *Nekonečné kardinálne číslo \aleph je singulárne práve vtedy, keď $\aleph = \cup X$, kde X je nejaká množina mohutnosti menšej než \aleph a $(\forall x \in X)(|x| < \aleph)$.*

Dôsledok. *Ak \aleph je regulárny kardinál a $\aleph = \cup X$, kde $|X| < \aleph$, tak pre nejaký prvok $x \in X$ platí $|x| = \aleph$.*

Lema. *(AC). Nech $|X| \leq \aleph_\alpha$ a nech pre každé $x \in X$ je tiež $|x| \leq \aleph_\alpha$. Potom $|\cup X| \leq \aleph_\alpha$. Je tiež zrejmé, že ak je nejaké $x \in X$ mohutnosti \aleph_α , platí rovnosť. Nie je to však nutná podmienka.*

Veta. *(AC). Pre každý ordinál α je $\aleph_{\alpha+1}$ regulárny kardinál.*

Definícia. Slabo nedosiahnuteľné kardinály. Hovoríme, že kardinálne číslo \aleph je **slabo nedosiahnuteľné**, ak \aleph je nespočítateľný limitný a regulárny kardinál.

Existencia slabo nedosiahnuteľného kardinálu sa nedá dokázať z axiémov teórie množín.

Lema. *Každá perfektná množina reálnych čísel má mohutnosť kontinua.*

Veta. (Cantor, Bendixson) Každá nespočítateľná uzavretá množina reálnych čísel obsahuje perfektnú množinu.

Hypotéza kontinua: $2^{\aleph_0} = \aleph_1$.

Zovšeobecnená hypotéza kontinua: $(\forall \alpha)(2^{\aleph_\alpha} = \aleph_{\alpha+1})$.

Gödel dokázal, že zovšeobecnená hypotéza kontinua je bezosporná vzhľadom k axiómam teórie množín. Cohen (a nezávisle od neho Vopěnka) ukázal, že hypotéza kontinua je nezávislá na axiómach teórie množín.

Kardinálná aritmetika (II.5)

Definícia. Kardinálna mocnina. Ak sú κ, λ kardinálne čísla, **kardinálnu mocninu** κ^λ definujeme vzťahom $\kappa^\lambda = |\mathcal{P}^\lambda \kappa|$ ako kardinálne číslo, ktoré je mohutnosťou všetkých zobrazení λ do κ .

$$2^\kappa = |\mathcal{P}(\kappa)| > \kappa$$

$$(0 \neq \kappa \leq \mu \ \& \ \lambda \leq \nu) \rightarrow \kappa^\lambda \leq \mu^\nu$$

$$\kappa^{(\mu+\nu)} = \kappa^\mu \cdot \kappa^\nu$$

$$(\kappa^\mu)^\nu = \kappa^{\mu \cdot \nu}$$

Veta. Pre ľubovoľné kardinálne čísla κ, λ platí

- (1) $0^0 = 1, \lambda \neq 0 \rightarrow 0^\lambda = 0$,
- (2) $\kappa^0 = 1, 1^\kappa = 1$,
- (3) $(\kappa \geq \omega \ \& \ 0 < \lambda < \omega) \rightarrow \kappa^\lambda = \kappa$,
- (4) $(2 \leq \kappa \leq \lambda \ \& \ \lambda \geq \omega) \rightarrow \kappa^\lambda = 2^\lambda$.

Definícia. Súčet a súčin systému kardinálnych čísel. Nech $\langle \kappa_i : i \in I \rangle$ je systém kardinálnych čísel. Jeho **súčet**

$$\sum_{i \in I} \kappa_i = |\cup_{i \in I} \{i\} \times \kappa_i|$$

definujeme ako mohutnosť disjunktného zjednotenia kardinálov a **súčin** $\prod_{i \in I} \kappa_i = |\times_{i \in I} \kappa_i|$ definujeme ako mohutnosť karteziánskeho súčinu kardinálov κ_i . Špeciálne ak je $\kappa_i = \kappa$ pre každé $i \in I$ a $|I| = \lambda$, tak

$$\prod_{i \in I} \kappa_i = \kappa^\lambda.$$

Definícia. Ak je X množina a λ kardinálne číslo, definujeme

$$[X]^\lambda = \{x : x \subseteq X \ \& \ |x| = \lambda\},$$

$$[X]^{<\lambda} = \{x : x \subseteq X \ \& \ |x| < \lambda\}.$$

Lema. *Nech X je množina mohutnosti \varkappa a λ je kardinálne číslo. Potom*

- (1) $|[X]^\lambda| = \varkappa^\lambda$, ak $\lambda \leq \varkappa$,
- (2) $|[X]^\lambda| = \sum_{\mu < \lambda} \varkappa^\mu$, ak $\lambda \leq \varkappa^+$.

Definícia. **Slabá mocnina** $\varkappa^{<\lambda}$. Pre ľubovoľné kardinály definujeme

$$\varkappa^{<\lambda} = \sum_{\mu < \lambda} \varkappa^\mu,$$

kde na pravej strane sčítujeme cez kardinálne čísla menšie než λ . Hovoríme, že $\varkappa^{<\lambda}$ je **slabá mocnina** kardinálov \varkappa , λ .

Lema. *Nech $\varkappa_i, i \in I$ sú nenulové kardinálne čísla. Ak je $|I|$ alebo niektoré z \varkappa_i nekonečné kardinálne číslo, tak*

$$\sum_{i \in I} \varkappa_i = \max(|I|, \sup\{\varkappa_i : i \in I\}).$$

Dôsledok.

- (1) *Ak sú X_i množiny také, že pre každé $i \in I$ je $|X_i| = \varkappa_i$, a $\sup\{\varkappa_i : i \in I\}$ je nekonečný kardinál väčší alebo rovný $|I|$, potom*

$$|\cup X_i| = \sup\{\varkappa_i : i \in I\} = \sum \varkappa_i.$$

- (2) *Kardinál \varkappa je singulárny práve vtedy, keď existujú kardinály $\lambda < \varkappa$ a $\varkappa_i < \varkappa$ pre $i < \lambda$ také, že*

$$\varkappa = \sum_{i < \lambda} \varkappa_i.$$

Lema. *Ak je $\varkappa_i \geq 2$ pre každé $i \in I$, potom*

$$\sum_{i \in I} \varkappa_i \leq \prod_{i \in I} \varkappa_i.$$

Veta. *Königova nerovnosť. Ak sú \varkappa_i, λ_i kardinálne čísla také, že $\varkappa_i < \lambda_i$ pre každé $i \in I$, potom*

$$\sum_{i \in I} \varkappa_i < \prod_{i \in I} \lambda_i.$$

Dôsledok. *Ak sú \varkappa, α kardinálne čísla také, že $\varkappa \geq 2$ a $\lambda \geq \omega$, potom*

- (1) $cf(2^\lambda) > \lambda$,
- (2) $cf(\varkappa^\lambda) > \lambda$,
- (3) $\lambda^{cf(\lambda)} > \lambda$.

Lema. *Ak je \varkappa limitný kardinál, potom*

$$2^\varkappa = (2^{<\varkappa})^{cf(\varkappa)}.$$

Definícia. Funkcia gimel. Pre ľubovoľný nekonečný kardinál \aleph definujeme funkciu $\mathfrak{J}(\aleph) = \aleph^{cf(\aleph)}$, ktorú nazývame **gimel**. Je to kardinálna funkcia, ktorá zobrazuje triedu všetkých nekonečných kardinálnych čísel do Cn . Vieme, že $\mathfrak{J}(\aleph) > \aleph$, a z Königovej nerovnosti tiež plynie $cf(\mathfrak{J}(\aleph)) > cf(\aleph)$, špeciálne $cf(\mathfrak{J}(\aleph)) > \aleph_0$ pre každý nekonečný kardinál \aleph .

Veta. *Priebeh funkcie 2^{\aleph_α}*

(1) *Ak je \aleph_α regulárny kardinál, potom*

$$2^{\aleph_\alpha} = \mathfrak{J}(\aleph_\alpha).$$

(2) *(Bukovský) Ak je \aleph_α singulárny kardinál, môžu nastať dva prípady: (a) existuje $\beta < \alpha$ tak, že pre každý ordinál v intervale $\beta \leq \gamma < \alpha$ platí $2^{\aleph_\gamma} = 2^{\aleph_\beta}$, potom*

$$2^{\aleph_\alpha} = 2^{\aleph_\beta} = 2^{<\aleph_\alpha}.$$

b) Ku každému $\beta < \alpha$ existuje γ , $\beta < \gamma < \alpha$ také, že $2^{\aleph_\beta} < 2^{\aleph_\gamma}$. Potom

$$2^{\aleph_\alpha} = \mathfrak{J}(2^{<\aleph_\alpha}).$$

Veta. *(Silver) Ak je \aleph_α singulárny kardinál taký, že $cf(\aleph_\alpha) > \omega$, a pre každé $\beta < \alpha$ platí $2^{\aleph_\beta} = \aleph_{\beta+1}$, potom aj $2^{\aleph_\alpha} = \aleph_{\alpha+1}$.*

Definícia. Silne limitné kardinálne čísla. Hovoríme, že kardinálne číslo \aleph je **silne limitné**, ak pre každý kardinál $\lambda < \aleph$ platí $2^\lambda < \aleph$.

Veta. *(Galvin, Hajnal, Shelah) Ak je \aleph_α silne limitný singulárny kardinál, potom*

$$2^{\aleph_\alpha} < \aleph_{(|\alpha|^{cf(\alpha)})+}.$$

Navyše, ak $\alpha = \beta + \gamma$, potom

$$2^{\aleph_\alpha} < \aleph_{\beta+(|\gamma|^{cf(\gamma)})+}.$$

Špeciálne, ak sú \aleph_ω a $\aleph_{\omega_1+\omega}$ silne limitné kardinály dostávame

$$2^{\aleph_\omega} < \aleph_{(2^{\aleph_0})+}$$

a

$$2^{\aleph_{\omega_1+\omega}} < \aleph_{\omega_1+(2^{\aleph_0})+}$$

Lema. *Ak je \aleph_α limitný kardinál a $cf(\aleph_\alpha) \leq \aleph_\beta$, potom*

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \left(\sum_{\gamma < \alpha} \aleph_\gamma^{\aleph_\beta} \right)^{cf(\aleph_\alpha)}.$$

Veta. Pre mocniny $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta}$ platí nasledujúce tvrdenia:

- (1) Ak je $\alpha \leq \beta$, potom $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = 2^{\aleph_\beta}$.
- (2) (Hausdorff) Ak je $\alpha = \gamma + 1$, potom

$$\aleph_{\gamma+1}^{\aleph_\beta} = \aleph_{\gamma+1} \cdot \aleph_\gamma^{\aleph_\beta}.$$

- (3) (Tarski) Ak je α limitný a $\aleph_\beta < cf(\aleph_\alpha)$, potom

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \sum_{\gamma < \alpha} \aleph_\gamma^{\aleph_\beta}.$$

- (4) (Bukovský) Ak je $cf(\aleph_\alpha) \leq \aleph_\beta < \aleph_\alpha$, môžu nastať dva prípady:
 - (a) Existuje $\gamma < \alpha$ také, že $\aleph_\gamma^{\aleph_\beta} = \aleph_\delta^{\aleph_\beta}$ pre každé $\delta, \gamma \leq \delta < \alpha$, potom

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \aleph_\gamma^{\aleph_\beta}.$$

- (b) Pre každé $\gamma < \alpha$ existuje $\delta, \gamma < \delta < \alpha$ také, že $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} < \aleph_\delta^{\aleph_\beta}$, potom

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \mathfrak{I}(\aleph_\varepsilon) \text{ kde } \aleph_\varepsilon = \sum_{\gamma < \alpha} \aleph_\gamma^{\aleph_\beta}.$$

Dôsledok. Induktívny výpočet $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta}$. Pre ľubovoľné α a pevné β platí:

- (1) AK existuje kardinál $\varkappa < \aleph_\alpha$ taký, že $\varkappa^{\aleph_\beta} \geq \aleph_\alpha$, potom $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \varkappa^{\aleph_\beta}$.
Špeciálne, ak je $\alpha \leq \beta$, dostaneme $\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = 2^{\aleph_\beta}$.
- (2) Ak je $\varkappa^{\aleph_\beta} < \aleph_\alpha$, pre každý ordinál $\varkappa < \aleph_\alpha$, potom

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \begin{cases} \aleph_\alpha, & \text{ak } \aleph_\beta < cf(\aleph_\alpha) \\ \aleph_\alpha^{cf(\aleph_\alpha)}, & \text{ak } cf(\aleph_\alpha) \leq \aleph_\beta < \aleph_\alpha \end{cases}.$$

Dôsledok. (GCH). Pre ľubovoľné ordinály α, β platí

$$\aleph_\alpha^{\aleph_\beta} = \begin{cases} \aleph_\alpha, & \text{ak } \aleph_\beta < cf(\aleph_\alpha) \\ \aleph_{\alpha+1}, & \text{ak } cf(\aleph_\alpha) \leq \aleph_\beta < \aleph_\alpha \\ \aleph_{\beta+1}, & \text{ak } \alpha \leq \beta. \end{cases}$$

Vynechal som časť o hypotéze singulárnych kardinálov.